

Mια μέρα ο Χότζας, τσάκωσε με ξόβεργες που είχε βάλει στο φράχτη του ένα καλοθρεμένο σπουργίτι και σκεφτόταν πώς θα το μαγειρέψει για να το φάει. Όμως το σπουργίτι του μίλησε με ανθρώπινη φωνή: «Όύτε καν να το σκεφτείς να με φας! Ο Χότζας τα χασε που ένα σπουργίτι μπορούσε να μιλάει και του είπε. «Δεν είμαι απλό σπουργίτι», του είπε τότε εκείνο, «είμαι Δάσκαλος, Χότζας δηλαδή, ανάμεσα στα πουλιά κι αν με αφήσεις ελεύθερο θα σου δώσω τρεις πολύτιμες συμβουλές».

Ο Χότζας σκέφτηκε ότι δεν συναντά κανείς πουλιά που μπορούν να μιλάνε κάθε μέρα με ανθρώπινη φωνή και ότι σίγουρα αυτό το σπουργίτι θα πρέπει να ξέρει πολλά. (Αυτό ήταν το πρώτο λάθος του, γιατί η γνώση και η ομιλία δεν πάνε απαραίτητα πακέτο? δεν σημαίνει ότι όποιος λέει κάτι ύποπτο έχει απαραίτητα και γνώσεις ούτε ότι όποιος έχει γνώσεις τις λέει κι όλας). Κι έτσι, του υποσχέθηκε να το αφήσει ελεύθερο αν του δώσει τις τρεις συμβουλές που του υποσχέθηκε.

«Εντάξει», είπε το σπουργίτι. «Πρώτη συμβουλή: Μην πιστεύεις ποτέ τις ανοησίες που σου λέει οποιοσδήποτε, ακόμη κι αν έχει φρήμη, κύρος, δύναμη, πλούτη ή εξουσία. Αν κάποιος, λοιπόν, σου πει μια ανοησία, μην τον πιστέψεις».

«Σύμφωνοι», είπε ο Χότζας και το σπουργίτι συνέχισε:

«Δεύτερη συμβουλή: Ό,τι κι αν κάνεις, ποτέ μην προσπαθήσεις να κάνεις κάτι αδύνατο για σένα, γιατί θα αποτύχεις. Να έχεις πάντα επίγνωση μέχρι πού μπορείς να φτάσεις».

«Τολύ ωραία», είπε ο Χότζας και το σπουργίτι συνέχισε:

«Τρίτη Συμβουλή: Αν κάνεις κάτι που είναι σωστό, μην το μετανιώσεις ποτέ».

Κι έτσι ο Χότζας άφησε το σπουργίτι χαρούμενος, επειδή σκεφτόταν ότι αυτές ήταν πράγματα τρεις σοφές συμβουλές και ότι θα μπορούσε να τις πει στους μαθητές του. Αποφάσισε, μάλιστα, να τις γράψει και στον τοίχο του σπιτιού του για να τις θυμάται πάντα.

Όμως το σπουργίτι πήγε και κάθισε ψηλά στο κλαδί ενός δέντρου πάνω από τον Χότζα και άρχισε να γελάει κο-

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Το σοφό σπουργίτι

ροϊδευτικά. «Τι συμβαίνει;» το ρώτησε ο Χότζας.

«Έχω μέσα στο στομάχι μου ένα πολύτιμο διαμάντι. Αν με είχες σκοτώσει για να με φας, τώρα το διαμάντι θα ήταν δικό σου! Χα, χα, χα...»

Ο Χότζας θύμωσε πολύ και μετάνιωσε που άφησε το σπουργίτι να του φύγει. Αμέσως άρχισε να σκαρφαλώσει στο δέντρο για να το πιάσει. Ήταν όμως πια γέρος και το σπουργίτι ήταν πολύ γρήγορο: Κάθε φορά που το πλησίαζε εκείνο πέταγε όλο και πιο ψηλά. Στο τέλος, έφτασαν και οι δύο στην κορυφή του δέντρου, οπότε το σπουργίτι πέταξε μακριά και ο Χότζας κατάκοπος, δεν μπορεί να κρατηθεί γερά κι έπεσε κάτω και τσακίστηκε.

Κι ενώ βρογκούσε από τους πόνους στο έδαφος, τον πλησίασε το σπουργίτι και πετώντας πάνω από το κεφάλι του, του είπε: «Γιατί πίστεψες την ανοησία που σου είπα, ότι έχω ένα διαμάντι στο στομάχι μου; Και δεν έφτανε αυτό, αλλά μετάνιωσες που με άφησες ελεύθερο, ενώ είχες κάνει κάτι σωστό. Και τέλος προσπάθησες να κάνεις κάτι αδύνατο για σένα: γέρος άνθρωπος να σκαρφαλώσεις στο δέντρο. Πριν περάσει λίγη ώρα από τη στιγμή που στις είπα, δεν ακολούθησες καμία από τις τρεις συμ-

βουλές μου».

«Μμμμ...» βρόγκηξε ο Χότζας, καθώς το σοφό σπουργίτι πέταξε μακριά.

Οραία η θεωρία, αλλά στην πράξη τα πράγματα είναι κάπως πιο δύσκολα. Η αλήθεια είναι ότι, η θέση μας απέναντι στη ζωή δεν είναι πάντα ευνοϊκή. Τις περισσότερες φορές αν δεν 'πέσουμε' και δεν 'χτυπήσουμε' δεν μπορούμε πραγματικά να ενστερνιστούμε τα σο-

Ζούμε στο κλουβί της καθημερινής ρουτίνας διαμορφώνοντας μια φτωχή αντίληψη για πράγματα και καταστάσεις γύρω μας. Γινόμαστε εύπιστοι, στην προσπάθειά μας να κερδίσουμε όλο και περισσότερα! Η φιλοδοξία μας ξεπερνά τα όρια των δυνατοτήτων μας και προσπαθούμε να αγγίξουμε στόχους άμεσα και απερίσκεπτα χωρίς να ελέγχουμε τις δυνάμεις μας.

Έχουμε καταντήσει και μεις -όπως λέει χαρακτηριστικά ο Αίσωπος- σαν το σκύλο που συνηθισμένος να καταπίνει αυγά δεν πρόσεξε μια μέρα ότι κατάπιε ένα σαλιγκάρι. Μόνο αφού βαρυστομάχιας, κλαιγόταν κι έλεγε "καλά να πάθω για να πιστεύω πως όλα τα στρογγυλά είναι αυγά!" Έτσι κι εμείς, επιχειρούμε στόχους χωρίς να υπολογίζουμε τις δυσκολίες και απρόβλεπτες καταστάσεις που παρουσιάζονται.

Δεν είναι κακό να βάζει κανείς στόχους. Εξυπνάδα χρειάζεται, διορατικότητα και μυαλό να 'κοσκινίζουμε' αυτά που συμβαίνουν γύρω μας. Να μην πουλάνε φύκια για μεταχωτές κορδέλες και μεις να καταπίνουμε 'αμάσητα' μεγάλα λόγια και ωραία. Ο καλύτερος τρόπος να δημιουργήσει κανείς το μέλλον του είναι να το κατασκευάσει. Αργά και σταθερά με χερές βάσεις, που δεν θα ισοπεδωθούν και δεν θα 'τσακιστεί' με το πρώτο φύσημα του αέρα.

Απολαύστε το ανέκδοτο:

- Ρε συ, πόσο βάζεις στοίχημα να κάνω έρωτα στον ελέφαντα που στέκει κάτω από το δέντρο; Λέει ένα σπουργίτι σε ένα άλλο που καθόταν δίπλα του σε ένα κλαδάκι.

- Χα, χα... γελάει το άλλο.

- Ρε, δεν με πιστεύεις ε; Τώρα θα δεις.

Ρίχνεις ένα φτερούγισμα και κάθεται στην ουρά του ελέφαντα. Μόλις όμως κάθισε, το κάνει ο διάβολος και αερίζεται ο ελέφαντας και φεύγουν όλα τα φτερά του ερωτύλου σπουργίτιού. Βλέποντας αυτό το άλλο σπουργίτι ξαναβάζει τα γέλια.

Ακούγοντας αυτό το ερωτύλο σπουργίτι για γυρνά και του λέει:

- Ρε, τι γελάς; Μα καλά, εσύ, όταν κάνεις έρωτα, δεν γδύνεσαι;

Η Φέτα είναι Ελληνική
Ελληνική Φέτα είναι Η

DODONI
DODONI AUTHENTIC FETA

Ψάξτε για την σφραγίδα

αυθεντικότητας

σε όλα τα καλά
παντοπωλεία και
στα σούπερμαρκετς